

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti

Judecători – Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Elena Cobzac și Victor Boico,

juducând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Ciuric Valentin în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 28 septembrie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Mitru Mihail xxxx, născut la xx xxxx xxxx,
originar din xxxx, domiciliat în xxxx xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.09.2017 - 28.09.2018;

Instanță de apel: 17.10.2018 - 28.11.2018;

Instanță de recurs: 22.03.2019 - 12.11.2019.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 28 septembrie 2018, a fost încetat procesul penal privind învinuirea lui Mitru Mihail de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. d) Codul penal, deoarece fapta nu este prevăzută de legea penală ca infracțiune.

A fost încetat procesul contravențional pentru comiterea de către Mitru Mihail a contravenției prevăzute de art.105 Cod contravențional, din motiv că a intervenit termenul de prescripție a răspunderii contravenționale.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat că, Mitru Mihail în perioada de timp de la 22 până la 25 mai 2017, intenționat, cu scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, aflându-se pe bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, 6, mun. Chișinău, tainic a sustras din automobilul de model „Dacia Logan” cu n/î xxxx xxxx, un telefon mobil de model „Huawei”, în care era activată cartela SIM cu nr.xxxxxx, un navigator, un video registrator, o distanța de semnalizare, ce aparțineau cet. Rotaru Sergiu, după ce cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i părții vătămate a daună materială.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Mitru Mihail să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis; a admite acțiunea civilă înaintată de partea vătămată și a încasa din contul lui Mitru Mihail în beneficiul părții vătămate Rotaru Sergiu suma de 3 980 lei cu titlu de prejudiciu material.

În susținerea apelului procurorul a invocat că, în sentința pronunțată instanța a menționat că, lipsa unor probe la materialele cauzei penale, din care să reiasă

valoarea reală a prejudiciului cauzat părții vătămate Rotaru Sergiu, de către Mitru Mihail prin sustragerea telefonului mobil de model „Huawei”, în care era activată cartela SIM cu nr.xxxxxx, navigatorului, video registratorului și a distanței de semnalizare, lipsește instanța de judecată de posibilitatea concluzionării că, prejudiciul cauzat depășește 20% din cuantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat, pentru anul 2017, ținând cont de data săvârșirii faptei.

La fel, la pronunțarea sentinței instanța nu a luat în considerație declarațiile părții vătămate Rotaru Sergiu, prevenit despre răspunderea penală pentru prezentarea declarațiilor false, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul judecării cauzei penale, conform cărora valoarea totală a bunurilor sustrase de către inculpatul constituie 3 980 lei.

A mai indicat apelantul, cu trimitere la prevederile art.art.102 alin.(1), 111 Cod de procedură penală, că, constatarea instanței privind lipsa de probe pentru a stabili mărimea daunei cauzate prin infracțiune, este una lipsită de temeii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2018, a fost admis apelul, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Mitru Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, vinovăția inculpatului Mitru Mihail în comiterea infracțiunii incriminate a fost demonstrată pe deplin prin ansamblul de probe pertinente și concludente, utile și veridice prezentate de către acuzarea de stat în ședința de judecată.

Procurorul, în calitate de apelant și acuzator de stat, argumentează învinuirea inculpatului Mitru Mihail în comiterea infracțiunii imputate prin următoarele probe: declarațiile părții vătămate Rotaru Sergiu; procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 25.05.2017 (f.d.9); procesul-verbal de examinare a obiectului din 25.05.2017 și foto tabelul anexă la acesta (f.d.19-26); procesul-verbal de examinare a obiectului din 24.08.2017 (f.d.36); procesul-verbal de audiere a bănuțului din 24.08.2017 (f.d.54) și procesul-verbal de audiere a învinuitului din 30.08.2017 (f.d.69).

4.2. Astfel, instanța de apel a constatat ca dovedit în afara dubiilor rezonabile, faptul că, Mitru Mihail în perioada de timp de la 22 până la 25 mai 2017, intenționat, cu scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, aflându-se pe bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, 6, mun. Chișinău, tainic a sustras din automobilul de model „Dacia Logan” cu n/î xxxx, un telefon mobil de model „Huawei” în valoare de 1 000 lei, în care era activată cartela SIM cu nr.xxxxxx, un navigator în valoare de 1 500 lei, un video registrator în valoare de 480 lei, o distanță de semnalizare în valoare de 1 000 lei, ce aparțin lui Rotaru Sergiu, după ce cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzând părții vătămate o daună materială în proporții considerabile.

Generalizând cele indicate supra, instanța a constatat că, prima instanță a conchis injust încetarea procesului penal în privința inculpatului Mitru Mihail, deoarece acest fapt contravine declarațiilor inculpatului date în cadrul urmăririi penale în calitate de bănuț și învinuit (f.d.54, 69), explicației din 22.08.2017 (f.d.47), declarațiilor părții vătămate Rotaru Sergiu din cadrul urmăririi penale care a indicat că, suma prejudiciului constituie aproximativ 3 900 lei și este

considerabil, nu a avut careva datorii față de Mitru Mihail.

Totodată, instanța de apel a reținut că, prin procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii, partea vătămată, Rotaru Sergiu a menționat că ”... i s-a cauzat o daună considerabilă... în total prejudiciu de 3 980”.

Din aceste considerente, instanța de apel a respins argumentele primei instanțe la emiterea sentinței de încetare a procesului penal în privința lui Mitru Mihail, precum că fapta săvârșită de ultimul nu este prevăzută de legea penală ca infracțiune, fiind atestat de către instanța de judecată că fapta imputată a cauzat proporții mici și în acest sens constituie contravenția prevăzută de art.105 Cod contravențional, or, potrivit declarațiilor părții vătămate Rotaru Sergiu, ”*suma prejudiciului constituie aproximativ 3 900 lei și este o pagubă considerabilă*”, mai mult, pe tot parcursul examinării cauzei, partea vătămată nu și-a modificat declarațiile.

Astfel, în urma examinării și cercetării probelor administrate, instanța de apel a reținut ca fiind dovedită vinovăția inculpatului Mitru Mihail în săvârșirea infracțiunii imputate.

4.3. La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel, cu trimitere la prevederile art.art.6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78, 90 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave prin prisma prevederilor art.16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită cu intenție, de personalitatea inculpatului: anterior a fost judecat, nu se află la evidența medicului psihiatru, a considerat că, în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, corijarea și reeducarea acestuia este posibilă cu izolarea acestuia de societate, scopul pedepsei penale putând fi atins prin stabilirea pedepsei închisorii.

La fel, instanța de apel a indicat că, inculpatul a comis infracțiunea de sustragere, nu a contribuit la stabilirea adevărului pe caz, nu a restituit prejudiciul cauzat, s-a eschivat de la prezentarea atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, ceea ce determină atitudinea acestuia față de ordinea prestabilită.

Actele și lucrările cauzei atestă că, inculpatul Mitru Mihail anterior a fost supus răspunderii și pedepsei penale, potrivit sentințelor anexate la filele dosarului 57-59, 61, iar pedeapsa aplicată nu a fost suficientă întru corectarea personalității acestuia, motiv din care instanța de apel a considerat oportun de a stabili față de Mitru Mihail pedeapsă cea mai aspră din cele prevăzute la sancțiunea alin.(2) art.186 Cod penal.

5. Avocatul Ciuric Valentin în numele inculpatului, în temeiul pct.5), 8), 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar hotărârile adoptate, solicitând casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, despre decizia de condamnare inculpatul a aflat la 13 februarie 2019 de la colaboratorii Inspectoratului de Poliție Orhei, fapt confirmat prin procesul-verbal de reținere din 13 februarie 2019.

Potrivit citației (f.d.156) și avizului de recepție (f.d.161) recurentul a fost citat pentru a se prezenta în ședința de judecată la Curtea de Apel Chișinău la adresa din str. Scrisului Latin, 4, ap. 48, or. Orhei, deși recurentul a indicat personal că domiciliază pe adresa din str. Colindătorilor, 39, or. Orhei. Acest fapt

se demonstrează prin explicațiile scrise ale recurentului la etapa urmăririi penale din 22 august 2017 (f.d.47).

În procesul-verbal al ședinței de judecată din 28 noiembrie 2018 (f.d.163) și 20 decembrie 2018 (f.d.167) este menționat faptul că recurentul a lipsit de la ședința de judecată în fața Curții de Apel Chișinău. Astfel, nu există semnătura personală a recurentului prin care ar confirma recepționarea deciziei în ziua pronunțării deciziei. La materialele cauzei lipsește avizul de recepție semnat de către recurent care ar confirma recepționarea deciziei instanței de apel înainte de reținere.

Mai mult, copia deciziei motivate din 28 noiembrie 2018 a fost expedită la adresa din str. Scrisului Latin, 4, ap. 48, or. Orhei, deși recurentul a indicat personal că domiciliază pe o altă adresă (f.d.183).

Depunerea cererii de recurs este unica soluție care ar asigura recurentului dreptul la un recurs efectiv și de a-și exercita dreptul la apărare, deoarece nu a avut posibilitatea de a-și demonstra nevinovăția sa în fața instanțelor ierarhic inferioare.

Doar o singură dată prima instanță a expedit citatiția la adresa din str. Colindătorilor, 39, însă aceasta nu a fost recepționată personal de către recurent, iar semnătura aplicată pe aviz este evident diferită de semnăturile recurentului lăsate la etapa urmăririi penale.

Atât prima instanță, cât și instanța de apel nu au expedit nici o citație la locul de muncă al recurentului, deși în perioada din 01 octombrie 2017 și până la 28 ianuarie 2019 recurentul a fost angajat oficial în câmpul muncii la S.C. „Petsarmet” S.R.L. (Orhei) și C.S. „Construct Arabesque” S.R.L. (Chișinău). Aceste fapte sunt demonstrate prin înscrierile din Carnetul de Muncă.

În susținerea acestor argumente, recurentul face trimitere la Hotărârea CtEDO din 25.03.2008 în Cauza Gâgă c. României (Cererea nr.1562/02, paragrafele 50-58).

Astfel, în opinia recurentului, argumentele și probele menționate supra demonstrează în mod evident că recurentul nu a fost citat potrivit normelor Codului de procedură penală și pot fi rezumate după cum urmează:

- nu a fost citat la adresa declarată la etapa urmăririi penale;
- nu a fost contactat la numărul de telefon declarat la etapa urmăririi penale;
- nu există semnătura personală a recurentului ce confirmă recepționarea citațiilor;
- nu a fost citat la locul de muncă la care era angajat oficial;
- nu există probe verosimile care ar demonstra că ar fi încercat să se sustragă justiției;
- nu a renunțat în mod neechivoc la dreptul de a compărea în fața instanțelor.

În continuare avocatul invocă că, instanța de apel eronat a considerat că, acțiunile inculpatului reprezintă o sustragere, deoarece acesta nu a luat ilegal bunurile din posesia lui Rotaru Sergiu. Bunurile mobile în cauză se aflau în posesia legală a recurentului, fiind transmise și încredințate personal de către cetățeanul Rotaru Sergiu în baza relațiilor de muncă dintre compania de taxi „EXLIGRO” S.R.L. și inculpat.

Instanța de apel a omis să stabilească natura relațiilor civile dintre inculpat și angajatorul Rotaru Sergiu, or, ultimul l-a angajat pe Mitru Mihail în calitate de taximetrist în compania sa de taxi 14002 și i-a încredințat tehnica specială pentru a

facilita desfășurarea activității profesionale, și anume de a primi comenzi de la bază și de a găsi mai ușor străzile unde urmează să transporte pasagerii.

Aceste fapte se confirmă prin declarațiile părții vătămate Rotaru Sergiu depuse în cadrul examinării cauzei în primă instanță și care au fost reținute la motivarea sentinței primei instanțe. Atunci acesta a menționat că, l-a angajat oficial în câmpul muncii pe Mitru Mihail și i-a încredințat automobilul de serviciu, iar recurentul a trecut revizia tehnică.

Mai mult, potrivit procesului-verbal de audiere a bănuțului la etapa urmării penale inculpatul a declarat personal că, „S-a concediat de la 14428 și a venit la lucru la Rotaru Sergiu în calitate de taximetrist. Mașina de model Dacia îi era încredințată în totalitate, cu toate actele și anume pașaportul tehnic și foaia de parcurs. La fel, i-a încredințat și un telefon de serviciu. Totul era normal, Rotaru Sergiu i-a promis că, peste o lună îl va face mecanic la el în companie. În fiecare dimineață trebuia să se prezint la firma lui Rotaru Sergiu și să transmit banii care erau recepționați pe parcursul serviciului”.

Aceste declarații au fost incluse în motivarea deciziei de către instanța de apel, însă fără a se ține cont că relațiile descrie sunt relații civile de muncă. Litigiile privind concedierea și restituirea bunurilor încredințate în baza contractului individual de muncă urmau a fi soluționate în ordinea procedurii civile.

Este inadmisibilă calificarea faptelor în calitate de furt în cazul în care bunurile se aflau în posesie legitimă a recurentului, fiind transmise benevol și conștient de către partea vătămată Rotaru Sergiu.

În aceste circumstanțe este evidentă lipsa laturii obiective a infracțiunii de furt, or, nu există acțiunea de sustragere (luare).

Prima instanță corect a menționat faptul că nu există probe care demonstrează mărimea prejudiciului în sumă de 3 980 lei.

Pentru a lua o soluție contrară, instanța de apel s-a bazat în exclusivitate pe declarațiile părții vătămate și pe procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii, la fel, descris de partea vătămată. Instanța a considerat suficiente declarațiile părții vătămate pentru tragerea la răspundere penală a lui Mitru Mihail.

Instanța de apel nu a solicitat prezentarea probelor suplimentare care ar demonstra cine este proprietarul tehnicii, care este valoarea bunurilor mobile, cum ar fi: bonuri de plată, rapoarte de evaluare, date din contabilitatea companiei de taxi.

Prin urmare, declarațiile părții vătămate (care are un interes personal) nu erau suficiente pentru a se expune asupra temeiniciei acuzației în materie penală îndreptate împotriva recurentului, ceea ce a condus la încălcarea dreptului la un proces echitabil garantat de art.6 din CȚEDO.

La fel, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că lipsește scopul infracțiunii de furt - cupiditate. Nici la etapa urmării penale și nici la etapa examinării cauzei nu a fost demonstrat scopul acaparator al acțiunilor, majorarea patrimoniului recurentului din contul părții vătămate.

Dimpotrivă, potrivit procesului-verbal de audiere a bănuțului la etapa urmării penale recurentul a declarat personal că, nu a intenționat să înstrăineze bunurile, ci din furie față de angajator care nu l-a promovat în funcția promisă le-a stricat.

La calificarea sustragerii, săvârșite cu cauzarea de daune considerabile în

baza lit. d) alin.(2) art.186 Cod penal, era necesar să se țină cont de faptul că, caracterul considerabil al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei.

Instanța de apel a calificat prejudiciul în mărime de 3 980 lei ca fiind unul considerabil pentru Rotaru Sergiu, astfel, agravându-i răspunderea recurentului. Instanța nu a stabilit cel puțin următoarele fapte: cine este proprietarul automobilului de serviciu, cine și în baza cărui document i-a transmis recurentului bunurile pentru activitatea profesională, care este starea materială a victimei și ce însemnătate au aceste bunuri pentru victimă.

Potrivit raportului de inspecție tehnică periodică a autovehiculului (f.d.16) proprietar al automobilului este compania „Acord Eurotrans” S.R.L., pe când în calitate de parte vătămată a fost recunoscut cetățeanul Rotaru Sergiu.

Pentru proprietarul sau administratorul companiei de taxi „EXLIGRO” S.R.L. care administrează numerele 14222, 14999,14002 în mun. Chișinău, suma de 3 980 lei este ne semnificativă. Or, compania de taxi are câteva sute de angajați, deține în proprietate zeci sau poate sute de mașini, tehnică specială și are venituri lunare de sute de mii de lei.

Pentru o astfel de companie, suma de 3 980 lei nu ar fi suficientă nici măcar să achite un salariu unui singur salariat, nemaivorbind de o pagubă considerabilă.

Consideră că, instanța de apel eronat a calificat faptele deschise în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, deoarece nu este prezent prejudiciul considerabil drept semn al laturii obiective.

Eroarea de drept admisă de instanța de apel a condus la încadrarea juridică greșită a faptei, ceea ce constituie temei expres pentru a casa decizia contestată.

La fel, prin emiterea unei decizii de condamnare a recurentului în lipsa acestuia la examinarea cauzei în prima și a doua instanță fără a exprima dezacordul expres de a participa la examinarea cauzei, în lipsa elementelor componente de infracțiune, în lipsa urmărilor prejudiciabile în proporții considerabile, instanța de apel a dispus condamnarea în mod ilegal și neîntemeiat. Astfel, a fost încălcat dreptul la libertate și siguranță garantat de art.5 paragraful 1 din CțEDO.

6. Asupra recursului a prezentat referință procurorul care s-a pronunțat pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale, menționând că, până la judecarea cauzei în instanța de apel, în privința lui Mitru Mihail a fost pornit dosar de căutare, iar cauza penală a fost examinată în conformitate cu art.321 Cod de procedură penală.

7. Judecând recursul declarat în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit art.434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În conformitate cu prevederile art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu este

întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că titularul acestuia invocă temeiurile pentru recurs stipulate la pct.5), 8), 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți, nu au fost întrunite elementele infracțiunii și când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În esență, criticele recurentului se axează pe ideea că, instanțele de fond au dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului fără citarea legală a acestuia și nu au intrat pe deplin în esența acțiunilor inculpatului, acestea fiind apreciate greșit, eronat dispunând condamnarea acestuia în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal.

Verificând alegațiile recurentului, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit conchide că acestea sunt neîntemeiate.

În primul rând, referitor la termenul de declarare a recursului, Colegiul penal lărgit menționează că, potrivit art.422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

La fel, potrivit art.231 alin.(3) Cod de procedură penală, raportat la pct.9 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție „Cu privire la judecarea recursului ordinar în cauza penală” - termenul de declarare a recursului pentru inculpatul care a lipsit atât la dezbateri, cât și la pronunțarea deciziei, chiar dacă a fost reprezentat de avocat, curge de la înmânarea copiei de pe hotărârea judecătorească.

Prin urmare, ținând cont de faptul că, la materialele dosarului penal nu există confirmare privind recepționarea copiei deciziei instanței de apel de către inculpat, însă acesta a fost reținut, potrivit procesului-verbal de reținere, la 13 februarie 2019, recursul declarat de avocatul Ciuric Valentin în numele inculpatului la 26 februarie 2019, se consideră depus în termen.

În al doilea rând, cu privire la temeiul de casare prevăzut de pct.5) alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de recurs reține că, la examinarea cauzei în prima instanță, inculpatul Mitru Mihail a fost citat atât pe adresa or. xxxx, str.xxxx ap. xx, cât și pe adresa or.xxxx, str. xxxx xx, însă la ședințele de judecată acesta nu s-a prezentat.

Mai mult, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 ianuarie 2018, a fost dispusă aducerea silită a inculpatului Mitru Mihail, cu domiciliu în or. Xxx str. xxxx xx (f.d.104-105), iar prin raportul OSS a SP nr.1 a IP Orhei, a fost indicat că Mitru Mihail pe adresa or. xxxx str. xxxx xx, nu a fost depistat.

În acest sens, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27 februarie 2018, a fost admis demersul procurorului și dispusă anunțarea în căutare a inculpatului Mitru Mihail, cu domiciliu cunoscut în or. xxxx str. xxxx xx (f.d.114-115).

Faptul că, la examinarea cauzei în instanța de apel, inculpatul a fost citat pe adresa or. Orhei, str. Scrisului Latin, 4, ap. 48, nu poate fi reținut ca temei de casare a deciziei, or, în privința inculpatului Mitru Mihail, cu domiciliu or. xxxx str. xxxx xx, a fost dispusă aducerea silită și nefiind prezent la domiciliu, a fost anunțat în căutare.

Totodată, se reține că, potrivit proceselor-verbale de audiere a bănuțitului și învinuitului, Mitru Mihail a indicat că nu este angajat în câmpul munci.

Ținând cont de cele expuse supra, argumentele recurentului invocate în acest sens se resping ca fiind nefondate, totodată nefiind stabilită încălcarea prevederilor Codului de procedură penală referitor la citarea inculpatului.

La fel, în acest sens, se menționează și prevederile art.321 alin.(2) pct.1) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecarea cauzei în lipsa inculpatului poate avea loc în cazul când inculpatul se ascunde de la prezentarea în instanță.

În al treilea rând, cu privire la argumentele apărării că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii și că faptei săvârșite i s-a dat a încadrare juridică greșită, temeiuri de casare prevăzute la pct.8), 12) alin.(1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit ține să reține că nici acestea nu și-au găsit confirmare.

Or, instanța de apel la adoptarea soluției de casare a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care a dispus condamnarea lui Mitru Mihail în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată.

Astfel, instanța de recurs ține să menționeze că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct.4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția inculpatului, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra motivelor pentru care a respins versiunile apărării, probele administrate pe caz demonstrând concludent prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componentei de infracțiune prevăzută de art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond.

Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct.5. din prezenta decizie, este întemeiat și pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art.art.6 pct.11¹), 27, 414 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din

cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune partea apărării este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art.427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

În continuare, Colegiul penal lărgit respinge ca neîntemeiate argumentele recurentului că, instanța de apel eronat a considerat că, acțiunile inculpatului reprezintă o sustragere, deoarece acesta nu a luat ilegal bunurile din posesia lui Rotaru Sergiu, bunurile mobile în cauză se aflau în posesia legală a recurentului, fiind transmise și încredințate personal de către Rotaru Sergiu în baza relațiilor de muncă, între inculpat și angajatorul Rotaru Sergiu, fiind relații civile.

Or, însăși recurentul indică că, potrivit procesului-verbal de audiere a bănuitului la etapa urmăririi penale acesta a declarat personal că, nu a intenționat să înstrăineze bunurile, ci din furie față de angajator care nu l-a promovat în funcția promisă le-a stricat.

Tot în acest sens, se reține că instanța de apel, corect a reținut declarațiile părții vătămate Rotaru Sergiu, care a indicat că, „...pe data de 22 mai 2017, a oferit lui Mitru Mihail automobilul, spunând că, dorește să activeze în calitate de taximetrist, s-a angajat oficial în câmpul muncii, luând automobilul a trecut revizia tehnică și după care a dispărut. Rotaru Sergiu a încercat să-l caute pe Mitru Mihail cu propriile forțe, a anunțat toate serviciile de taxi, pentru ca ulterior să fie anunțat despre depistarea automobilului. Peste patru zile a fost telefonat de un taximetrist, care i-a spus că, automobilul se află lângă hotelul Național din mun. Chișinău. Deplasându-se în locul dat, a observat că, automobilul era încuiat, el a anunțat sectorul de poliție, după care a mers la expertiză suplimentară, iar poliția a deschis automobilul. Ulterior, a fost chemat la Procuratură, s-a întâlnit cu Mitru Mihail și i-a spus ca să-i întoarcă lucrurile, iar cererea va fi retrasă. După care a fost contactat doar o singură dată de către Mitru Mihail, a fost stabilită o întâlnire, la care acesta nu s-a prezentat...”.

Totodată, se menționează că, infracțiunea specificată la art.186 Cod penal, se consideră consumată din momentul în care făptuitorul a obținut posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile luate.

Colegiul penal lărgit respinge argumentul recurentului că, este inadmisibilă calificarea faptelor în calitate de furt în cazul în care bunurile se aflau în posesie legitimă a recurentului, fiind transmise benevol și conștient de către partea vătămată Rotaru Sergiu, or, acestea i-au fost încredințate pentru a facilita desfășurarea activității profesionale, și nu aparțineau cu drept de proprietate inculpatului, pentru a putea dispune de ele după propria dorință.

Astfel, prin „posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile luate” trebuie să se înțeleagă situația când aceste bunuri se află în posesia făptuitorului și el singur hotărăște cum să procedeze cu ele mai departe – să le consume, să le vândă, să le transmită altor persoane etc. În alți termeni, are loc o îmbinare a două criterii: a criteriului obiectiv (bunurile se află în posesia făptuitorului) și a criteriului subiectiv (făptuitorul se consideră proprietar al

bunurilor luate).

În continuare, referitor la argumentul recurentului că, nu a fost probat prejudiciul considerabil, instanța de recurs ține să menționeze că, instanța de apel corect a reținut că, potrivit declarațiilor părții vătămate Rotaru Sergiu și procesului-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii, partea vătămată a indicat că, suma prejudiciului constituie aproximativ 3 900 lei și este o pagubă considerabilă.

Totodată, Colegiul penal lărgit respinge argumentele recurentului că, declarațiile părții vătămate (care are un interes personal) nu erau suficiente pentru a se expune asupra temeiniciei acuzației în materie penală îndreptate împotriva recurentului, ceea ce a condus la încălcarea dreptului la un proces echitabil garantat de art.6 din CțEDO, deoarece partea vătămată a depus declarații sub jurământ, fiind preîntâmpinată de răspunderea penală pentru darea de declarații mincinoase, potrivit art.312 Cod penal, iar instanța de apel nu stabilit careva motive de a pune la îndoială declarațiile acesteia. Mai mult, instanța de apel a reținut că, pe tot parcursul examinării cauzei, partea vătămată nu și-a modificat declarațiile.

La fel, Colegiul penal lărgit reține că în speță se regăsește scopul de cupiditate, or, scopul de cupiditate reprezintă anticiparea în conștiința făptuitorului a stăpânirii sale definitive asupra bunurilor luate, când el va avea posibilitatea de a poseda, a folosi și a dispune de aceste bunuri ca și cum ele ar fi ale lui proprii. Prezența scopului de cupiditate nu presupune prezența obligatorie a motivului de cupiditate.

În contextul celor expuse, se denotă în mod concludent că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că faptele întrunesc elementele infracțiunilor incriminate, faptei i s-a dat o încadrare juridică corectă și că recursul ordinar este neîntemeiat.

Prin urmare, recursul de pe rol fiind neîntemeiat, urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de avocatul Ciuric Valentin în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2018, în cauza penală în privința lui *Mitru Mihail xxx*, cu menținerea hotărârii contestate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată motivat la 27 decembrie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Elena Cobzac

Victor Boico